

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

25. juni 2009*

I sag C-14/08,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 68 EF, indgivet af Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 5 de San Javier (Spanien) ved afgørelse af 3. januar 2008, indgået til Domstolen den 14. januar 2008, i sagen:

Roda Golf & Beach Resort SL,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne J. Klučka, U. Löhmus, P. Lindh og A. Arabadjiev (refererende dommer),

generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer
justitssekretær: R. Grass,

* Processprog: spansk.

efter at der er afgivet indlæg af:

- Roda Golf & Beach Resort SL ved abogada E. López Ayuso

- den spanske regering ved J. López-Medel Bascones, som befuldmægtiget

- den tjekkiske regering ved M. Smolek, som befuldmægtiget

- den tyske regering ved M. Lumma og J. Kemper, som befuldmægtigede

- den græske regering ved S. Chala, som befuldmægtiget

- den italienske regering ved R. Adam, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato W. Ferrante

- den lettiske regering ved E. Balode-Buraka og E. Eihmane, som befuldmægtigede

- den ungarske regering ved G. Iván, som befuldmægtiget

- den polske regering ved M. Dowgielewicz, som befuldmægtiget

- den slovakiske regering ved J. Čorba, som befuldmægtiget

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved V. Joris og F. Jimeno Fernández, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 5. marts 2009,

afsagt følgende

Dom

¹ Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 16 i Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (EFT L 160, s. 37).

- 2 Anmodningen er indgivet i forbindelse med en sag anlagt ved Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 5 de San Javier af Roda Golf & Beach Resort SL (herefter »Roda Golf«) i anledning af, at justitssekretæren ved denne ret — uden for rammerne af en retslig procedure — har afslået at forkynde et notarielt forkyndelses- og påkravsdokument over for adressater etableret i Det Forenede Kongerige og Irland vedrørende Roda Golfs ensidige ophævelse af 16 aftaler om salg af fast ejendom indgået mellem Roda Golf og hver enkelt af disse adressater.

Retsforskrifter

Fællesskabsretten og international ret

- 3 Ved retsakt af 26. maj 1997 fastslog Rådet for Den Europæiske Union under henvisning til artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union (artikel K-K.9 i traktaten om Den Europæiske Union er erstattet af artikel 29 EU — 42 EU) udarbejdelsen af konventionen om forkyndelse i Den Europæiske Unions medlemsstater af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål (EFT C 261, s. 1).
- 4 Konventionen er ikke trådt i kraft. I det omfang den har været til inspiration for affattelsen af forordning nr. 1348/2000, er den forklarende rapport om konventionen (EFT 1997 C 261, s. 26) nævnt i bemærkningerne til forordningen.
- 5 Forordning nr. 1348/2000 omhandler forkyndelse mellem medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager.

6 Anden betragtning til forordningen har følgende ordlyd:

»For at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, er det nødvendigt at forbedre og fremskynde fremsendelsen af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager mellem medlemsstaterne.«

7 Sjette betragtning lyder som følger:

»Af hensyn til effektiv og hurtig afvikling af de civilretlige procedurer sker fremsendelsen af retslige og udenretslige dokumenter direkte og ved hjælp af hurtige midler mellem de af medlemsstaterne udpegede lokale instanser. [...]«

8 Artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 1348/2000 bestemmer, at »[h]ver medlemsstat udpeger de embedsmænd, myndigheder eller andre personer, i det følgende benævnt »fremsendende instanser«, der er kompetente til at fremsende retslige og udenretslige dokumenter, som skal forkyndes i en anden medlemsstat«. I henhold til forordningens artikel 23, stk. 1, meddeler medlemsstaterne Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber denne oplysning, som Kommissionen offentliggør i *Den Europæiske Unions Tidende*.

9 Det fremgår af de af Kongeriget Spanien i henhold til nævnte artikel 23 meddelte oplysninger (EFT 2001 C 151, s. 4, og C 202, s. 10), at de fremsendende instanser i Spanien er Secretarios Judiciales (justitssekretærerne), forskellige Juzgados (førsteinstans- og forundersøgelsesdomstolene) og Tribunales (kollegiale retter).

- 10 Artikel 16 i forordning nr. 1348/2000, som findes i kapitel III med overskriften »Udenretslige dokumenter«, bestemmer:

»Udenretslige dokumenter kan fremsendes med henblik på forkyndelse i en anden medlemsstat i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.«

- 11 Forordningens artikel 17, litra b), foreskriver opstilling af en ordliste over de dokumenter, som kan forkyndes inden for rammerne af forordningen.

- 12 Denne ordliste udgør bilag II i Kommissionens beslutning 2001/781/EF af 25. september 2001 om udarbejdelse af en håndbog over modtagende instanser og en ordliste over de dokumenter, som kan forkyndes, i overensstemmelse med forordning nr. 1348/2000 (EFT L 298, s. 1, og — berigtigelser — EFT 2002 L 31, s. 88, og EUT 2003 L 60, s. 3), som ændret ved Kommissionens beslutning 2007/500/EF af 16. juli 2007 (EUT L 185, s. 24). Den indeholder de oplysninger, som medlemsstaterne har meddelt i overensstemmelse med artikel 17, litra b), i forordning nr. 1348/2000. For så vidt angår Spanien nævnes bl.a., at »de udenretslige dokumenter, der skal forkyndes, er dem, der udstedes af offentlige myndigheder, som i henhold til spansk lov er bemyndiget til at foretage forkyndelse«.

- 13 Forordning nr. 1348/2000 er blevet afløst af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (»forkyndelse af dokumenter«) og om ophævelse af forordning nr. 1348/2000 (EUT L 324, s. 79), der anvendes fra den 13. november 2008.

- 14 Haagerkonventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål fastsætter en administrativ samarbejdsmechanisme, der muliggør forkyndelse af et dokument via en central myndighed. Konventionens artikel 17 vedrører forkyndelse af udenretslige dokumenter.
- 15 I henhold til artikel 20, stk. 1, i forordning nr. 1348/2000 har denne forrang for bestemmelserne i Haagerkonventionen af 15. november 1965.

Nationale bestemmelser

- 16 Retsplejeloven 1/2000 (Ley 1/2000, de Enjuiciamiento Civil) af 7. januar 2000 (BOE nr. 7 af 8.1.2000, s. 575, herefter »LEC«) indeholder i artikel 223 og 224 en ordning vedrørende de afgørelser, der træffes af en justitssekretær ved en civilret, med følgende ordlyd:

»Artikel 223. Afgørelser om foranstaltninger

1. Det påhviler justitssekretærene at træffe afgørelser om foranstaltninger, som sikrer, at sagerne tilrettelægges som foreskrevet i loven.

2. Afgørelserne om foranstaltninger begrænses til at omfatte afgørelsens indhold, navnet på den justitssekretær, der træffer afgørelsen, datoen samt dennes underskrift.

Artikel 224. Efterprøvelse af afgørelser om foranstaltninger

1. Afgørelser om foranstaltninger er uden videre ugyldige, hvis de afgør spørgsmål, som i henhold til loven skal løses ved retsbeslutning, kendelse eller dom.

2. Ud over de tilfælde, der nævnes i foregående stykke, kan afgørelser om foranstaltninger også annulleres på begæring af den part, som foranstaltningerne er til skade for, hvis de er i strid med en lovbestemmelse, eller hvis de afgør spørgsmål, som i henhold til nærværende lovs bestemmelser skal afgøres ved retsbeslutning.

3. Den i foregående artikel nævnte anfægtelse behandles og afgøres i overensstemmelse med bestemmelserne for prøvelsessøgsmål.«

17 Hvad angår de prøvelsessøgsmål, der henvises til i LEC's artikel 224, bestemmer lovens artikel 454:

»Manglende appeladgang for kendelser vedrørende prøvelsessøgsmål

Med undtagelse af de sager, hvor en klagesag er berettiget, kan der ikke iværksættes appel af kendelser, som vedrører prøvelsessøgsmål, dog med forbehold af, at det spørgsmål, der er genstand for prøvelsessøgsmålet, rejses på ny ved en eventuel appel af den endelige afgørelse.«

- 18 I henhold til LEC's artikel 455 kan Juzgados de Primera Instancias kendelser appelleres, når de er blevet »endelige«, eller »det udtrykkeligt fremgår af loven«.

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 19 Det spanske selskab Roda Golf anmodede den 2. november 2007 den forelæggende rets justitssekretær om fremsendelse i medfør af forordning nr. 1348/2000 til de kompetente modtagende instanser i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Irland af 16 skrivelser adresseret til modtagere i disse to medlemsstater. Formålet med skrivelserne var ensidig opsigelse af aftaler om salg af fast ejendom, som var indgået mellem Roda Golf og de omhandlede adressater. Skrivelsernes indhold har ikke nogen forbindelse med et verserende søgsmål.
- 20 Som det fremgår af de akter, den forelæggende ret har tilsendt Domstolen, og af det af sagsøgeren i hovedsagen anførte i dennes skriftlige indlæg, indleverede sagsøgeren et forkyndelses- og påkravsdokument til en notar i San Javier, registreret under nr. 111 i notarprotokollen, med en begæring til notaren om at forkynde forkyndelses- og påkravsdokumentet via justitssekretæren, der er den kompetente myndighed ifølge den meddelelse, som Kongeriget Spanien har foretaget i henhold til artikel 23 i forordning nr. 1348/2000.
- 21 Den forelæggende rets justitssekretær afviste at fremsende det i hovedsagen omhandlede dokument med den begrundelse, at forkyndelsen heraf ikke havde nogen tilknytning til en retslig procedure, hvorfor det ikke henhørte under anvendelsesområdet for forordning nr. 1348/2000.
- 22 Roda Golf anlagde sag til prøvelse af denne afgørelse ved den forelæggende ret. Selskabet gjorde navnlig gældende, at udenretslige dokumenter i medfør af forordning nr. 1348/2000 kan forkyndes uden for rammerne af en retslig procedure.

23 Det er under disse omstændigheder, at Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 5 de San Javier har besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

- »1) Er forkyndelse af udenretslige dokumenter, som udelukkende finder sted mellem privatpersoner, som anvender de fysiske og personalemæssige ressourcer ved domstolene og retterne i Den Europæiske Union og fællesskabsretten, omfattet af anvendelsesområdet for forordning [...] nr. 1348/2000, selv hvis der ikke er anlagt noget søgsmål? Eller alternativt:
- 2) Finder forordning [...] nr. 1348/2000 udelukkende anvendelse inden for rammerne af et retsligt samarbejde mellem medlemsstaterne og et verserende søgsmål [EF-traktatens artikel 61, litra c), artikel 67, stk. 1, EF og artikel 65 EF samt sjette betragtning i præambelen til forordning nr. 1348/2000]?«

Om Domstolens kompetence

24 Kommissionen har fremført to indsigelser vedrørende Domstolens manglende kompetence for så vidt angår de forelagte spørgsmål. Den har for det første anført, at den afgørelse, som den forelæggende ret træffer, er en endelig afgørelse, der kan appelleres i henhold til LEC's artikel 455. Forelæggelsen skal derfor afvises, eftersom det i henhold til artikel 68 EF kun er de nationale retter, hvis afgørelser ikke kan appelleres, der kan forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål inden for rammerne af afsnit IV i EF-traktatens tredje del.

25 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det følger af artikel 68 EF, at såfremt et spørgsmål om fortolkningen af retsakter udstedt af Det Europæiske Fællesskabets institutioner på grundlag af afsnit IV rejses ved en national ret, hvis afgørelser ifølge de

nationale retsregler ikke kan appelleres, skal denne ret, hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom, anmode Domstolen om at afgøre spørgsmålet.

26 De spørgsmål, der er forelagt i denne sag, vedrører fortolkningen af forordning nr. 1348/2000. Eftersom Rådet vedtog forordningen i henhold til artikel 61, litra c), EF og artikel 67, stk. 1, EF, som er indeholdt i EF-traktatens tredje del, afsnit IV, finder artikel 68 EF anvendelse i det foreliggende tilfælde.

27 Under disse betingelser kan kun en national ret, hvis afgørelser i henhold til national ret ikke kan appelleres, anmode Domstolen om at træffe afgørelse om et spørgsmål vedrørende fortolkningen af denne forordning.

28 I denne forbindelse har generaladvokaten i punkt 41 i forslaget til afgørelse henvist til, at der ses en vis uensartethed i spansk retspraksis for så vidt angår muligheden for at anfægte en afgørelse som den, den forelæggende ret skal træffe i hovedsagen. Selv om Kommissionen i denne forbindelse har henvist til visse nationale afgørelser, som tillader appel, er retspraksis på området imidlertid modstridende, ligesom der er en vis uenighed i teorien, idet nogle forfattere er af den opfattelse, at sådanne afgørelser ikke kan appelleres inden for rammerne af en sådan procedure.

29 Det tilkommer imidlertid ikke Domstolen at træffe afgørelse herom. I det foreliggende tilfælde bemærkede den forelæggende ret i sin anmodning om præjudiciel afgørelse, at den afgørelse, den skal træffe i hovedsagen, afsiges i sidste instans.

30 Kommissionens første indsigelse om inkompetence skal følgelig forkastes.

- 31 For det andet mener Kommissionen ikke, at den forelæggende ret skal træffe afgørelse i en tvist, men derimod i en »udenretslig tvist«. Domstolen har derfor ikke kompetence til besvare de forelagte spørgsmål, eftersom disse er stillet i en situation, hvor den nationale ret træffer afgørelse som administrativ myndighed og ikke udøver domstolsfunktioner.
- 32 Det fremgår af de akter, der er fremlagt for Domstolen, at de præjudicielle spørgsmål blev forelagt i forbindelse med et søgsmål, der var anlagt til prøvelse af en justitssekretærs afslag på at forkynde det i hovedsagen omhandlede dokument. Inden for rammerne af dette søgsmål er den eneste part i sagen sagsøgeren i hovedsagen.
- 33 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at en forelæggelse for Domstolen i medfør af artikel 234 EF, som finder anvendelse på afsnit IV i traktatens tredje del i henhold til artikel 68 EF, ikke forudsætter, at den procedure, hvorunder den nationale ret formulerer et præjudicielt spørgsmål, er kontradiktorisk (jf. dom af 17.5.1994, sag C-18/93, Corsica Ferries, Sml. I, s. 1783, præmis 12).
- 34 Det følger imidlertid af artikel 234 EF, at de nationale retter kun kan forelægge spørgsmål for Domstolen, hvis der verserer en tvist for dem, og de skal træffe afgørelse i en sag, som er bestemt til at resultere i en afgørelse, der har karakter af udøvelse af dømmende myndighed (jf. kendelse af 18.6.1980, sag 138/80, Borker, Sml. s. 1975, præmis 4, og af 5.3.1986, sag 318/85, Greis Unterweger, Sml. s. 955, præmis 4, samt dom af 19.10.1995, sag C-111/94, Job Centre, Sml. I, s. 3361, præmis 9, og af 14.6.2001, sag C-178/99, Salzmann, Sml. I, s. 4421, præmis 14).
- 35 Således kan det organ, der forelægger en sag, og som virker som administrativ myndighed uden samtidig at skulle afgøre en tvist, ikke anses for at udøve dømmende myndighed. Dette er f.eks. tilfældet, hvis det træffer afgørelse vedrørende en anmodning om et selskabs optagelse i et register under en sag, hvis formål ikke er annullation af en retsakt, der tilsidesætter en af ansøgerens rettigheder (jf. Job Centre-

dommen, præmis 11, Salzmann-dommen, præmis 15, og dom af 15.1.2002, sag C-182/00, Lutz m.fl., Sml. I, s. 547, præmis 14, samt endvidere i denne retning dom af 16.12.2008, sag C-210/06, Cartesio, Sml. I, s. 9641, præmis 57).

36 Derimod afgør en ret, for hvilken der er iværksat appel til prøvelse af en afgørelse truffet af en underordnet ret, der har til opgave at føre et register, hvorved det afslås at imødekomme en sådan anmodning om optagelse i registret, en tvist, og den udøver dømmende myndighed, idet det med appellen tilsigtes at opnå, at nævnte afgørelse, som hævdes at tilsidesætte en rettighed, som tilkommer den, der har fremsat anmodningen, ophæves (jf. Cartesio-dommen, præmis 58). Følgelig skal den ret, der træffer afgørelse som appelinstans, i et sådant tilfælde principielt anses for en ret, som er beføjet til at forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål i medfør af artikel 234 EF (jf. med hensyn til sådanne tilfælde bl.a. dom af 15.5.2003, sag C-300/01, Salzmann, Sml. I, s. 4899, af 13.12.2005, sag C-411/03, SEVIC Systems, Sml. I, s. 10805, og af 11.10.2007, sag C-117/06, Möllendorf og Möllendorf-Niehuus, Sml. I, s. 8361, samt Cartesio-dommen).

37 Denne retspraksis kan overføres på den foreliggende sag. Selv om den justitssekretær, der er blevet forelagt en anmodning om at forkynde retslige eller udenretslige dokumenter i henhold til forordning nr. 1348/2000, kan anses for at varetage en administrativ myndighedsfunktion, uden at han samtidig skal træffe afgørelse i en tvist, er dette ikke tilfældet for så vidt angår den ret, der skal træffe afgørelse i søgsmålet anlagt til prøvelse af denne justitssekretærs afslag på at foretage den anmodede forkyndelse.

38 Formålet med et sådant søgsmål er nemlig annullation af dette afslag, der hævdes at tilsidesætte en af ansøgerens rettigheder, nemlig dennes ret til at få foretaget forkyndelse af visse dokumenter i henhold til en af de fremgangsmåder, der er fastsat ved forordning nr. 1348/2000.

39 Den forelæggende ret afgør følgelig en tvist og udøver derfor dømmende myndighed.

40 Denne konklusion ændres ikke af den omstændighed, at justitssekretæren udgør en del af den forelæggende rets organisationsstruktur. Denne omstændighed påvirker nemlig ikke den judicielle karakter af den forelæggende rets funktion inden for rammerne af hovedsagen, eftersom formålet med dette søgsmål er annullation af en retsakt, der hævdes at tilsidesætte en af ansøgerens rettigheder.

41 Heraf følger, at Kommissionens anden indsigelse om inkompetence ligeledes skal forkastes.

42 Domstolen har således kompetence til at besvare de forelagte spørgsmål.

Om de præjudicielle spørgsmål

43 Med de to spørgsmål, som behandles samlet, spørger den forelæggende ret nærmere bestemt, om forkyndelsen af udenretslige dokumenter uden for rammerne af en retslig procedure henhører under anvendelsesområdet for den omhandlede forordning, når den foretages mellem privatpersoner.

Indledende bemærkning

44 Det skal indledningsvis afgøres, om begrebet »udenretsligt dokument« som omhandlet i artikel 16 i forordning nr. 1348/2000 er et fællesskabsretligt eller et nationalretligt begreb.

- 45 Den spanske, tjekkiske, tyske, græske, lettiske, ungarske og polske regering mener, at indholdet af begrebet udenretsligt dokument skal fastlægges i henhold til lovgivningen i den enkelte medlemsstat. De har gjort gældende, at forordning nr. 1348/2000 overlader det til medlemsstaterne at bestemme, om udenretslige dokumenter kan forkyndes, og i givet fald hvilke. De har i denne henseende henvist til, at forordningens artikel 17, litra b), bestemmer, at der som gennemførelsesforanstaltning til forordningen opstilles en ordliste over de dokumenter, som kan forkyndes, idet det understreges, at ordlisten omfatter dokumenter, hvis indhold varierer fra medlemsstat til medlemsstat.
- 46 Det bemærkes, at forordning nr. 1348/2000 har til formål at forbedre og fremskynde fremsendelsen af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager mellem medlemsstaterne. Forordningen giver imidlertid ikke nogen præcis og ensartet definition af begrebet udenretsligt dokument.
- 47 Forordningens artikel 17, litra b), pålægger Kommissionen at opstille en ordliste efter aftale med medlemsstaterne over de dokumenter, som kan forkyndes. Det fremgår imidlertid af ordlistens indledende del, at de af medlemsstaterne afgivne oplysninger alene skal betragtes som vejledende. Ordlistens indhold viser imidlertid, at medlemsstaterne under Kommissionens kontrol har defineret de dokumenter, der efter deres opfattelse kan forkyndes i medfør af denne forordning, forskelligt. Til trods for denne ordliste skal begrebet »udenretsligt dokument« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 16 i forordning nr. 1348/2000, anses for et fællesskabsretligt begreb.
- 48 Amsterdamtraktatens formål om at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvorved Fællesskabet gives en ny dimension, samt overførslen fra EU-traktaten til EF-traktaten af den ordning, der gør det muligt at vedtage foranstaltninger på området for retligt samarbejde i civile sager med grænseoverskridende virkninger, bevidner nemlig medlemsstaternes vilje til at forankre sådanne foranstaltninger i Fællesskabets retsorden og til derved at knæsette princippet om disse foranstaltningers selvstændige fortolkning (dom af 8.11.2005, sag C-443/03, Leffler, Sml. I, s. 9611. præmis 45).

- 49 Det forhold, at man valgte at anvende en forordning frem for et direktiv, som oprindeligt forslået af Kommissionen (jf. EFT 1999 C 247 E, s. 11), viser desuden hvilken betydning fællesskabslovgiver tillægger den umiddelbare og ensartede anvendelse af bestemmelserne i forordning nr. 1348/2000 (jf. Leffler-dommen, præmis 46).
- 50 Heraf følger, at begrebet »udenretsligt dokument« som omhandlet i artikel 16 i forordning nr. 1348/2000 er et fællesskabsretligt begreb.

Anvendelsesområdet for forordning nr. 1348/2000

- 51 Hvad angår spørgsmålet, om forkyndelsen af udenretslige dokumenter uden for rammerne af en retslig procedure henhører under anvendelsesområdet for forordning nr. 1348/2000, har den spanske og slovakiske regering gjort gældende, at der skal være en konkret sammenhæng mellem et dokument og en verserende retslig procedure eller iværksættelsen af en sådan procedure, for at der er tale om et udenretsligt dokument.
- 52 Roda Golf, den tyske, græske, italienske, lettiske, ungarske og polske regering samt Kommissionen er af den modsatte opfattelse.
- 53 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at artikel 61, litra c), EF udgør retsgrundlaget for forordning nr. 1348/2000. I medfør af denne bestemmelse kan der med henblik på gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed vedtages de i artikel 65 EF omhandlede foranstaltninger. Disse foranstaltninger, der vedrører samarbejdet om civilretlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger, har i henhold til artikel 65 EF bl.a. til formål at forbedre og forenkle ordningen for forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter på tværs af grænserne, i det omfang det er nødvendigt for det indre markeds funktion.

- 54 Det anføres ligeledes i anden betragtning til forordning nr. 1348/2000, at for at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, er det nødvendigt at forbedre og fremskynde fremsendelsen af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager mellem medlemsstaterne.
- 55 Artikel 65 EF og forordning nr. 1348/2000 tilsigter således at indføre en ordning for forkyndelse inden for Fællesskabet med henblik på, at det indre marked kan fungere tilfredsstillende.
- 56 Henset til dette formål er det retslige samarbejde, som er nævnt i denne artikel og nævnte forordning, ikke begrænset til alene at omhandle retslige procedurer. Dette samarbejde kan nemlig både forekomme under og uden for en sådan procedure, for så vidt som dette samarbejde har grænseoverskridende virkninger og er nødvendigt for det indre markeds funktion.
- 57 I modsætning til, hvad den spanske, polske og slovakiske regering har gjort gældende, er den omstændighed, at sjette betragtning til forordning nr. 1348/2000 ikke angiver retslige procedurers effektivitet og hurtighed, ikke tilstrækkelig til at undtage alle dokumenter, som ikke indgår i en retslig procedure, fra forordningens anvendelsesområde. Denne betragtning henviser nemlig udelukkende til en af følgerne af forordningens hovedformål. Angivelsen i nævnte betragtning af udenretslige dokumenter i sammenhæng med retslige procedurer skal derfor fortolkes således, at der kan fremsættes begæring om forkyndelse af et sådant dokument inden for rammerne af en retslig procedure.
- 58 Det i hovedsagen omhandlede dokument, som er fremsendt til justitssekretæren ved den forelæggende ret med henblik på forkyndelse, er oprettet af en notar, således som det fremgår af denne doms præmis 20, og udgør som sådan et udenretsligt dokument som omhandlet i artikel 16 i forordning nr. 1348/2000.

- 59 Hvad angår de overvejelser, som den spanske og polske regering har gjort sig, nemlig om en vid fortolkning af begrebet udenretsligt dokument ville lægge et alt for stort pres på de nationale retters ressourcer, skal det understreges, at forkyndelsespligten i medfør af forordning nr. 1348/2000 ikke nødvendigvis påhviler de nationale retter. Udpegelsen af de fremsendende instanser og modtagende instanser, som i henhold til forordningens artikel 2, stk. 1 og 2, kan være »embedsmænd, myndigheder eller andre personer«, henhører under medlemsstaternes kompetence. Medlemsstaterne kan således frit udpege andre instanser end de nationale retter som fremsendende instanser eller modtagende instanser med henblik på forkyndelsen af retslige og udenretslige dokumenter.
- 60 Forkyndelse via fremsendende instanser og modtagende instanser er desuden ikke den eneste forkyndelsesmulighed i henhold til forordning nr. 1348/2000. Ifølge forordningens artikel 14 har medlemsstaterne adgang til at lade forkyndelse foretages direkte med posten for personer, der er bosat i en anden medlemsstat. De fleste medlemsstater tillader nemlig en sådan form for forkyndelse. I henhold til forordningens artikel 15 er forordningen desuden ikke til hinder for, at forkyndelse foretages direkte ved stævningmænd, embedsmænd eller andre kompetente personer i modtagerstaten. I henhold til forordningens artikel 16 finder disse to bestemmelser anvendelse på forkyndelse af udenretslige dokumenter.
- 61 De forelagte spørgsmål skal derfor besvares med, at forkyndelsen uden for rammerne af en retslig procedure af et notarialdokument som det i hovedsagen omhandlede henhører under anvendelsesområdet for forordning nr. 1348/2000.

Sagens omkostninger

- 62 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens

omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Tredje Afdeling) for ret:

Forkyndelsen uden for rammerne af en retslig procedure af et notarialdokument som det i hovedsagen omhandlede henhører under anvendelsesområdet for Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager.

Underskrifter